

گزارش

سیاست روز: مهدی یوسفی - سیمه ملکی - دولت سیزدهم در حالی در دو سال و نیم فعالیتش تلاش نموده تا محرومیت زدایی و تحقق مطالبات مردم را سرلوحه برنامه‌های خود داشته باشد که در همین نزدیکی‌ها در اطراف تهران مردمانی زندگی می‌کنند که به نتیجه بخش بودن دادخواهی‌شان به دیوان عدالت اداری برای سکونت در سرزمین آب و اجدادی، همچنان با رنجی به نام شکایت‌ها و مطالبات برخی نهادهای اجرایی مواجه هستند و خواستار توجه دولت و مسئولان دلسوز به درد و رنج آنها هستند.

خجیر منطقه‌ای است نزدیک تهران که به گفته ساکنان آن دارای قدمتی تاریخی با کارکردی روستایی است. این منطقه در ۲۲ کیلومتری شرق تهران و در جنوب جاده هراز قرار دارد. از نظر موقعیت جغرافیایی در فاصله بین ۴۱°۳۵'۵۳" و ۳۳°۳۵'۵۳" عرض شمالی و ۲۹°۵۱'۵۴" و ۵۲°۴۱'۵۴" طول شرقی قرار گرفته‌است که امروز سه نسل در آن سکونت دارند اما شکایت‌ها و آنچه تصمیم‌گیری‌ها و اجراییات خودسرانه جهاد سازندگی و منابع طبیعی نامیده می‌شود نفس ساکنان این منطقه را به رنج خوش آب و هوا کردن به تنگ آورده است.

آنچه از سوی ساکنان این منطقه عنوان می‌شود آن است که به رغم رای دیوان عدالت اداری و دادگاه‌های ذی صلاح مبنی بر حقانیت آنها بر ملک و زمین‌هایی که از آب و اجدادشان به نام ملک روستایی به آنها رسیده است، اما همچنان جهاد کشاورزی و منابع طبیعی با استناد به آنچه قوانین اراضی ملی می‌نامند از پذیرش این حکم‌ها خودداری کرده که گاه به قطع برق، آب و امکانات اولیه زندگی ساکنان این منطقه منجر شده است. در چارچوب رسالت خبری که سیاست روز برای خود قائل است در گزارشی میدانی پای درد و دل تعدادی از اهالی قدیمی خجیر نشستیم که در ادامه مشروح این گفت و گوها آورده می‌شود:

وعده پیگیری مسئولان

خجیر با درد دلش با هر رنج گلابیهایی که از برخی مسئولان دارد اما قدران آن دسته مسئولانی نیز هست که در بازدید از این منطقه به حرف دل مردم گوش فرا می‌دهند چنانکه اهالی در گفت و گو با سیاست روز از بازدید دکتر افشین سپهر خان رئیس کل بازرسی منطقه یک کشور از قسمت های مختلف روستای تاریخی خجیر و دیدار و گفت و گو با اهالی پیرامون مسائل و مشکلات عدیده روستا و قول مساعد جهت بی گیری و حل آنها خبر داده و از اینکه این پیگیری‌ها امیدبخش باشد ابراز امیدواری کردند هر چند که محقق نشدن وعده‌های برخی مسئولان نگرانی‌هایی را در میان اهالی نیز به همراه داشته است.

ساکنی قدیمی در بند ادعای جدید

یکی از اهالی روستای خجیر که خانمی با دستان پینه بسته و رنج کشیده است با صدایی که نشانگر ناامیدی از آینده است، در باب تاریخچه محل سکونتشان می‌گوید که خانه را از فردی خریده‌اند که ۷۰ سال در این محل زندگی می‌کرده و نزدیک به ۵۰ سال است که این خانم و خانواده اش در این محل هستند حال آنکه اکنون منابع طبیعی مدعی اراضی ملی بودن ملک آنها شده است. وی می‌گوید که چگونه منابع طبیعی پرونده او را به عنوان یک ساکن قدیمی با ادعای جدیدی به نام اراضی ملی، به جهاد داده است تا در دادگاه پیگیری نماید. او از قطع شدن امکانات اولیه در این منطقه می‌گوید و عنوان می‌دارد که اکنون چاه های آب خشک شده است در حالی که آب و برق در این منطقه قطع است و ساکنان به سختی آب شرب و برق را تأمین می‌کنند.

مرکز تحقیقاتی بدون تحقیق

یکی از سوالات ساکنان خجیر آن است که چگونه تابلوی در ابتدای ورودی روستا از سوی مسئولان در باب تحقیقات نسب شده است اما خبری از تحقیقات پس از سه دهه نیست؟ در همین زمینه یکی از اهالی به ما گفت: «در باب تابلوی که در ابتدایی خجیر نسب شده که سه محور ابتدایی آن در باب مرکز تحقیقات شامل طيور، تحقیقات شيلات و آزمایشگاه و یک بخش درباب مهمانسرا است در حالی که سه بند بالایی مبنی بر مرکز تحقیقاتی عملاً فاقد کارکرد است و فقط بند چهارم که تفریگاه و مهمانسراست فعال می‌باشد. یکی دیگر از همسایگان نیز عنوان می‌کند که در این مرکز تحقیقاتی فقط چهار تا جوجه در آن است و بس که سوالات بیشتری را برای مردم در باب چرایی ایجاد این مرکز به همراه داشته است!!»

احکام قضایی که توجه نمی‌شود

یکی دیگر از ساکنان که نامش در آرشیو روزنامه محفوظ است ساکن ۱۲ ساله این منطقه بود که خانه اش را از فردی خریداری کرده که ۷۰ الی ۸۰

گزارش میدانی سیاست روز از گرفتاری‌های ساکنان سرزمین آب و اجدادی در روستای «خجیر» چه می‌گذرد؟

سال آنجا ساکن بوده است. وی می‌گوید که محیط زیست و منابع طبیعی از وی در این سالها شکایت کرده اند در حالی که حکم دادگاه در نهایت آن بوده که تصرف عدوانی صورت نگرفته است و ادعای آنها نادرست است. وی که سالهاست برای احقاق حقش از این اداره به آن اداره رفته در ادامه می‌گوید در فقره‌ای دیگر منابع طبیعی نیز از من با ادعای قطع و قلع و قمع منابع شکایت کرد که پس از ۲ سال این منابع طبیعی بود که محکوم گردید و این اتهام ابطال گردید.

وی در ادامه می‌گوید که ملک او و سایر همسایگان خارج از اراضی ملی است و برای این ادعا نیز دارای سند و مدرک می‌باشند. نظر دادگاه و کارشناسی نیز همین است. وی در مورد مشکلات این منطقه نیز سخنان بی شماری دارد از جمله در مورد برق و گاز و نفت است. او که از بی مهری‌ها و رسیدگی نشدن به مطالبات به حق مردم این منطقه دلگیر و رنجور است می‌گوید شواهد نشان می‌دهد که گویی تعدمی برای خالی کردن این منطقه از سکنه وجود دارد که البته برخی اهالی کوتاه نیامده و همچنان در منطقه سکونت دارند. وی همچنین از قدمت بافت مسکونی این منطقه می‌گوید و تأکید دارد که در عکس‌های هوایی سال ۱۳۳۴ خانه مسکونی او قابل مشاهده است. وی می‌گوید که هیچ تغییر کاربری نداشته ایم و همان باغداری گذشته و خانه های مسکونی بوده هست. وی در ادامه همچون سایر اهالی درد و دلش در باب عملکرد جهاد کشاورزی باز شده و می‌گوید این جوب لای چرخ گذاشتن‌ها و توجه نکردن به ساکنان این منطقه همه و همه در دست جهاد کشاورزی است که نمی‌دانیم مشکلی چیست که چنین عملکردی دارد؟ وی نیز به مرکز تحقیقاتی در این منطقه اشاره می‌کند و تأکید دارد که هیچ کار تحقیقاتی از سوی جهاد کشاورزی صورت نگرفته و حتی به عناوین مختلف اقدام به قطع درختان کرده‌اند. او اشاره‌ای نیز به رسیدگی آنانی که به نام جهاد کشاورزی در این منطقه فعال هستند به تفرجگاه و مهمانسرای این منطقه دارد و از این رفتار و رسیدگی نکردن مسئولان بالادستی به این مسئله ابراز تعجب می‌کند. رفتارهای مسئولان این تصور را در میان اهالی ایجاد کرده است که ادغام جهاد و کشاورزی زمینه ساز چنین رویکرد ناعادلانه‌ای در قبال این منطقه و اهالی آن شده است چنانکه حتی مدتی است که سهمیه نفت نیز ندارند.

عکس‌های هوایی چه می‌گوید

آقای شکاری از دیگر ساکنان خجیر قدمت روستا را برای سال ۱۳۱۴ عنوان کرده و می‌گوید که کشاورزی اساس کار این روستا بوده است. در ابتدای انقلاب در چارچوب ظلم زدایی از آنچه از سوی پهلوی صورت گرفته بود، جهاد سازندگی طرح سندسازی اراضی برای کشاورزان را مطرح کرد اما پس از تبدیل جهاد به جهاد کشاورزی این طرح مسکوت ماند و با ادعای اینکه بخشی از اراضی برای کارهای تحقیقاتی است، خود را مالک بخش‌هایی از اراضی معرفی و روستایی‌ها را متهم به تصرف عدوانی کردند اما در دادگاه به نفع روستایی‌ها رای داد و قرار به تشکیل کمیسیون شد که اجرایی نشد. متأسفانه اکنون حق سکنی را نیز از برخی از ساکنان خجیر گرفتند. در عکس‌های هوایی مسکونی بودن منطقه و غیر دولتی بودن آن مشخص است اما جهاد با دادن اطلاعات غلط به دنبال اعمال نظر در قضاوت دادگاه بوده تا ساکنان را اخراج و زمین‌ها را تصرف نماید.

دادگاه‌خواهی از مسئولان

در این میان زنی که سن و سالی از او گذشته و دستانش نیز پینه بسته بود، متولد و بزرگ شده خجیر که سه سال است همسرش - که گفته می‌شود که به دلیل فشارهای متحمل شده از عملکرد جهاد، منابع طبیعی و... دو بار سکنه کرده بود و به رحمت خدا رفته، می‌گوید این روزها نه آب و نه برق و نه گاز دارم در حالی که هر روز فشارها از سوی جهاد و منابع طبیعی بیشتر می‌شود و ما را متجاوز می‌نامند. او نیز مانند سایر ساکنان خجیر به عنوان یک ایرانی برخوردار شدن از حداقل امکانات زندگی را حق ساکنان روستا دانسته ولی در انتها می‌گوید تمام سختی‌ها را تحمل می‌کنیم اما حق ما را برای سکونت در این محل رعایت نکنند.

شغل‌هایی که تعطیل شد

یکی دیگر از ساکنان در باب شغل ساکنان این منطقه نیز می‌گوید که دامداری، کشاورزی و گلکاری اساس این شغل‌ها بوده است. گلکاری را به

بهانه اینکه نیترا برای گلکاری استفاده می‌شود و آب این منطقه برای سد می‌رود در نهایت تعطیل شد. در باب دامداری نیز با ادعای اینکه چراغ گوسفندان در زمین منابع طبیعی و با جهاد است عملاً دامداری را نیز حذف کرده‌اند. تنها چیزی که برآیمان مانده است کشاورزی است که عمده آن گردو کاری است. دردناک آنجاست که جهاد کشاورزی که مسئول کاشت درخت است اقدام به قطع درختان بدون کاشتن درخت جدید می‌کند. در همین میان است که خانمی که به دنیا آمده خجیر است و در خانه بهداشت این منطقه خدمات بهداشتی را ۳۰ سال برای اهالی داشته است نیز از بی مهری جهاد کشاورزی و قطع آب و برق منطقه و سختی ساکنان می‌گوید. او نیز که سالها برای ساخت خانه‌اش تلاش کرده است امروز با رنجی بزرگ به نام فشار برای تخلیه خانه بدون هیچ حق و حقوقی مواجه است در حالی که حکم دیوان عدالت اداری مبنی بر حقانیت ادعای وی برای سکونت در خانه‌اش را نیز دارد. وی از بی مهری‌های جهاد و تعطیلی خانه بهداشت محله می‌گوید که درمان و بهداشت منطقه را با مشکل مواجه کرده است. وی جمعیت خجیر را ۵۰ تا ۶۰ خانوار عنوان می‌کند که متأسفانه از خدمات محروم شده‌اند و جهاد آب و برق روستا را قطع کرده است.

سابقه‌ای که سند روستا بودن خجیر است

یکی از اهالی قدیمی روستا نیز می‌گوید که مسئولان جهاد ادعا می‌کنند که اینجا هرگز روستا نبوده است در حالی اینجا دارای قدمتی قدیمی است و دارای خانه بهداشت، مغایرات، حسینیه، حمام عمومی و همچنین دبستان بوده است و حتی در سال ۱۳۶۶ که روستا گرفته است و در سال ۱۳۷۷ دهیاری تشکیل شد که بعد جهاد آن را تعطیل کرد. جهاد عملاً هیچ حقی برای ساکنان قائل نیست. وی می‌گوید که جهاد در مقطعی فرزندان ساکنان این منطقه را استخدام و سپس به نقاط دیگر منتقل کرد. بر اساس گفته اهالی جمعیت روستا در سرشماری سال ۱۳۸۵ مشتمل بر ۵۷۹ نفر که ۱۵۹ خانوار بوده است که با قطع آب و برق بسیاری از این افراد مجبور به کوچ شده‌اند. جهاد کشاورزی که در سراسر کشور خدمات ارزنده‌ای داشته است اما در خجیر به جای خدمت رنج به مردم داده‌اند. مردم خجیر مردمانی هستند که در دوره دفاع مقدس، در زمان انتخابات پای نظام بوده و هستند و لایق چنین وضعیتی نمی‌باشند. اهالی می‌گویند که زمانی در این منطقه که مرکز تحقیقات نامیده می‌شود تعداد زیادی گاو و گوسفند بود ولی امروز در آنچه مرکز تحقیقات جهاد کشاورزی نامیده می‌شود هیچ اثری از دام و کار تحقیقاتی نیست. اهالی می‌گویند که جهاد به جای آبادانی زمینه ساز برپایی شده است.

مدرسه‌ای که تاریخ روستا بود

یکی از نکات قابل توجه در این روستا وجود مدرسه‌ای قدیمی است که برخی از اهالی مدرک تحصیلی خود را از آن گرفته‌اند و خاطراتی ماندگار از آن روزها دارند. از دیگر اهالی نیز از کسالتی است که پدر بزرگ و پدرش و خودش ساکن خجیر بوده‌اند. وی که زمانی سرویس مدرس خجیر بوده است که روستایی‌هایی را به شهر می‌برده و باز می‌گردانده نیز می‌گوید که اگر واقعا اهالی سسهمی ندارند مسئولین بیایید و شفاف بگویید و اگر حقی داریم که به ما بپردازند. یک مستاجر چند سال جایی می‌ماند می‌گویند که باید حقتش را داد چگونه است که ما پدرانمان تا به امروز ساکن بوده و هستیم را بدون حق و حقوق کرده‌اند. یکی دیگر از اهالی نیز از تاریخ مدارس خجیر می‌گوید که با عملکرد جهاد تعطیل شده‌اند. بودن حمامی با سابقه و نیز مرکز بهداشتی که برخی از اهالی روستا با ۳۰ سال سابقه کار در دهه ۱۳۸۰ از آن بازتشتت شده‌اند از دیگر مستندات اهالی روستا مبنی بر روستا بودن این منطقه است. یکی دیگر اهالی خجیر نیز از مصادره خانه‌اش می‌گوید و اینکه به جرم اقدام برای برداشتن بخشی از وسایل خانه‌اش محکوم و با وثیقه آزاد شده است. اهالی می‌گویند که ماموران جهاد با ادعای اینکه از مقامات بالا دستور دارند به اهالی برای خالی کردن خانه‌هایشان فشار می‌آورند. دادستان در سفری که به خجیر داشته است گفته است که با داشتن رایبی که دارید در منزل خود بمانید اما متأسفانه بعد از دیدار کوتاهی که از جهاد کشاورزی داشت حکم بازداشت ما صادر شد!!!

جمع‌بندی

جان کلام آنکه آنچه گفته شد بخشی از درد و دل‌ها و مشکلاتی است که مردم ساکن روستای خجیر با سیاست روز در میان گذاشته و ما نیز بر اساس رسالت خبری خویش آنها را منتشر کرده‌ایم. در این زمینه نیز انتظار است تا مسئولان رسیدگی به مطالبات به حق ساکنان این منطقه را در میان برنامه‌های خود قرار دهند و سیاست روز نیز آمادگی دارد تا منتشر کننده پاسخ مسئولان مربوطه به سخنان و ندغه‌های اهالی خجیر و نیز اقداماتی باشد که مسئولان جهت رفع این ندغه‌ها صورت می‌دهند.